

६

परिवारको न्यानो गाँठोमा विश्राम

यस अध्यायका मूल पदहरू: उत्पत्ति ३४, हिब्रू ११:१७-२२, व्यवस्था ४:२९,

१ यूहन्ना ३:१,२, उत्पत्ति ३९ र एफिसी ६:१-१३।

यस अध्यायको मूल सार पद: "१७ यसकारण प्रिय हो, अधिबाटै यी कुरा जानेर होशियार रहो, दुष्ट मानिसहरूको भूल कुरामा अलमलिएर आफ्नो स्थिरता नगुमाओ। १८ तर हाम्रा प्रभु र मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टको अनुग्रह र ज्ञानमा बढ्दैजाओ। उहाँलाई अहिले र सदासर्वदा महिमा होस्। आमेन" (२ पत्रुस ३:१७-१८)।

एक युवक आँखा उघाउँ टाढा टाढा हेर्दै अघि बढिरहेका थियो। आखिरमा उसले तिनीहरूलाई देख्यो। दिनौंदेखि उसले आफ्ना दाजुहरूलाई खोज्दै थियो। ऊ हात हल्लाउँदै आफ्ना दाजुहरूको सामु पुग्यो। तर ऊ देखेर तिनीहरूको अनुहारै अंधारो भयो। पसिना पसिना बगाउँदै आफ्ना दाजुहरूलाई खोजिरहेको त्यस युवकले आफ्ना दाजुहरूको न्यानो माया त के उसलाई भेटेपछि तिनीहरूले मन्चाकमुरुक पारे। आफ्नै दाजुहरूले उसलाई मार्न खोजेका थिए। यदि उसको अर्को दाजु रुबन नभएको भए यो कथा अघि बढ्ने थिएन। आफ्ना दाजुभाइहरूलाई रुबनले उसलाई नमार्नु तर पिटपाट गरेर सुख्खा इनारमा खसाल्दिनु भनेर सल्लाह दियो। त्यो केटोलाई त्यसै गरियो। पछि यहूदाले एउटा ठूलो उपाय सोच्यो। त्यस केटोलाई सदाको निम्ति पन्ध्राउन र उसबाट पैसा कमाउन ठूलो योजना उसले बनायो। दासहरूलाई किनबेच गर्ने जत्थालाई उसले आफ्नै रोइ, कराइ, विन्ति गरिरहेको भाइलाई बेच्यो। **यो कस्तो कहालीलाग्दो खुस्किएको परिवारको ज्वलन्त उदाहरण हो।**

हाम्रो जीवनमा हामीले धेरै कुराहरू हामीले चाहेको जस्तो चुन्न सक्छौं, तर परिवारचाहिँ होइन। कोही पनि सिद्ध वा परिपक्व छैन। हामी कसैको

परिवार सिद्ध छैन न त परिवारमा हाम्रो सम्बन्ध सधैं सुमधुर भइरहन्छ। परमेश्वरको प्रेमलाई प्रतिबिम्बित पार्ने बुवाआमा, दाजुभाइदिदीबहिनी र अरू सदस्यहरूले गर्दा कतिपय हामी आशिष भएकाछौं भने कतिपय परिवार परिवारै भन्न पनि सुहाउँदैन। परिवारमा हुने सम्बन्ध प्रायजसो जटिल हुन्छन्। कतिपय समयमा त परिवार पीडादायक पनि हुन्छ, व्याकुल वा बेचैनले लाडिएको हुन्छ, हृदयमा खुकुरीका चोटहरू गाभिरहेका हुन्छन् र नकारात्मक भावनाहरूको बोझको झोला हामी बोकिरहेका हुन्छौं र प्रायजसो त्यो बोझ अरूलाई पनि बिसाउन पुगिरहेका हुन्छौं।

हाम्रो जीवनमा भएको परिवारको क्षेत्रमा परमेश्वरको विश्राम कसरी पाउने? यस अध्यायमा योसेफ र उनका परिवारको गाँठोलाई हेर्नेछौं जसमा परमेश्वरको सक्रियताले टुटेको, फुटेको र भत्किएको परिवारलाई सौहाद्रपूर्ण वातावरणमा पुनर्मिलन भएको थियो।

१. घर परिवारमा कलह वा खराब तत्वको प्रवेश

योसेफलाई विग्रिएको परिवारको बारेमा थाह थियो। परिवारमा हुने खराब तत्व उनकै जिजुबाजे र जिजुबज्यै सारामा रोपिएको थियो। जब साराले आफू कहिल्यै बच्चा नपाउनेभएर बाँझी भएको महसुस गरिन् तब त्यस बेलाको चलन अनुसार आफ्नी दासी हगारलाई अब्राहमसँग सुताउन कर गरिन्। जब हागर गर्भवती भइन् अनि घरमा कलह सुरु भयो। यस्तै वातावरणमा हुर्केका इश्माएल र इसहाकले पनि त्यही पारिवारिक तनाव आफ्नो परिवारमा पनि सारे। इसहाकले एसावलाई याकूबलाई भन्दा मन पराए। याकूबले आफ्नो जीवन बाबुको प्रेम र सम्मान पाउन बिताए। अनि पछि आफूले मन पर्ने कान्छी छोरीलाई विवाह गर्नुको सट्टा उनको ससुराले उनको इच्छा विपरित जेठीलाई पनि जालसाजी गरेर भिडाइ दिए। ती दुई दिदीबहिनी एक आफसमा मिल्दैनथे। पछि बच्चा जन्माउन प्रतिस्पर्धा ती दिदीबहिनीहरूले गर्न थाले। त्यसमा आफ्ना नोकरानीहरूलाई याकूबसँग सुत्न लगाएर बच्चा पाउन लगाए।

अस्वस्थ पारिवारिक मामिलालाई औँल्याएर लेखिएको वर्णन ध्यानपूर्वक उत्पत्ति ३४मा पढ्नुहोस्। कस्तो खालको सम्बन्ध र भावनात्मक वा आवेग वा कचकचको वातावरण परिवारमा थियो जसले परिवारका अरू सदस्य साथै युवक योसेफलाई प्रभाव पारे होला? हेर्नुहोस्, "१ याकूबबाट लेआले जन्माएकी छोरी दीना त्यस ठाउँका स्त्रीहरूसँग भेट गर्न गइन्। २ त्यस ठाउँका रजौटा हिन्वी

हमोरका छोरा शकेमले तिनलाई देखे, र लगेर तिनीसित सहवास गरेर तिनको अपमान गरे। ३ उनको मन याकूबकी छोरी दीनातर्फ बस्यो। उनले ती कन्यासित प्रेम गरेर मीठा-मीठा कुरा गरे। ४ तब शकेमले आफ्ना बाबु हमोरलाई यसो भने, “मेरी पत्नी तुल्याउनलाई त्यो कन्या मलाई ल्याइदिनुहोस्।” ५ शकेमले आफ्नी छोरी दीनालाई बिगारेको कुरा याकूबले सुने। तर तिनका छोराहरू चरनमा गाईबस्तुसँग गएका हुनाले तिनीहरू नफर्कुञ्जेल तिनी चूपै लागिबसे। ६ तब शकेमका बाबु हमोरचाहिँ कुरा गर्न याकूबकहाँ आए। ७ भएका घटनाहरू सुनेर याकूबका छोराहरू चरनबाट आएका थिए। तिनीहरू विचलित र क्रुद्ध भए, किनभने याकूबकी छोरीलाई बिगारेर शकेमले इस्राएलको बेइज्जत गरिदिएका थिए। यस्तो काम गर्नु उचित थिएन। ८ तर हमोरले तिनीहरूसँग यसो भनेर कुरा गरे, “मेरो छोरो शकेमको मन तपाईंकी छोरीतर्फ आसक्त भएको छ। कृपा गरी त्यसलाई दीनासँग विवाह गर्न दिनुहोस्। ९ तपाईंहरू हामीसँग बिहाबारी गर्नुहोस्। तपाईंका छोरीहरू हामीलाई दिनुहोस्, र हाम्रा छोरीहरू तपाईंहरू लिनुहोस्। १० तपाईंहरू हामीसँगै बस्नुहोस्, र यो ठाउँ तपाईंहरूका निमित्त खुला रहनेछ। यहीं बसोबास गर्नुहोस्, व्यापार गर्नुहोस् र सम्पत्ति जोड्नुहोस्।” ११ शकेमले पनि ती कन्याका बाबु र दाजुभाइहरूलाई भने, “ममाथि तपाईंहरूको निगाह रहोस्। तपाईंहरू मसँग जे भन्नुहुन्छ म दिनेछु। १२ दाइजो र विवाहको उपहार जत्तिसुकै भन्नुहुन्छ माग्नुहोस्, र तपाईंहरूले भन्नुभएबमोजिम म दिनेछु। केवल त्यो कन्यासँग मलाई विवाह गर्न दिनुहोस्।” १३ शकेमले तिनीहरूकी बहिनी दीनालाई बिगारेका हुनाले याकूबका छोराहरूले शकेम र हमोरसँग कपट राखेर जवाफ दिए। १४ तिनीहरूले उनीहरूलाई भने, “खतना नभएकोलाई हाम्री बहिनी दिने काम हामीबाट हुनै सक्दैन। किनभने त्यसो गर्नु भने हाम्रो बेइज्जत हुन्छ। १५ यही शर्तमा मात्र हामी तपाईंले भन्नुभएको कुरा मान्नेछौं, कि तपाईंहरू पनि हामीजस्तै हुनुहोस्, अर्थात् प्रत्येक पुरुषको खतना गरिओस्। तब मात्र हामी हाम्रा चेलीहरू तपाईंहरूलाई दिनेछौं, १६ र हामी तपाईंहरूका चेलीहरू लिनेछौं, र हामी तपाईंहरूसँगै एउटै जाति भएर बसोबास गर्नेछौं। १७ तर हाम्रो कुरा सुनेर पनि तपाईंहरूले खतना गर्न मान्नुहुन्न भनेता हाम्री छोरी लिएर हामी यहाँबाट गइहाल्नेछौं।” १८ हमोर र उनका छोरा शकेमलाई तिनीहरूको कुरा मन पयो। १९ ती युवकले यो काम गर्नु कति पनि ढिलाएनन्, किनभने याकूबकी छोरीसित उनी मोहित भएका थिए। उनी आफ्ना बाबुको घरानाका सबैभन्दा

बढ़ी आदरणीय थिए। २० यसकारण हमोर र उनका छोरा शेकेम सहरको मूल ढोकामा आएर सहरवासीहरू सबैलाई यसो भने, २१ “यी मानिसहरू शान्तिप्रिय छन्। तिनीहरू यस देशमा बसेर व्यापार गर्छन्। तिनीहरूका निम्ति जमिन पनि प्रशस्तै छ। २२ हाम्रा र तिनीहरूका बीचमा बिहाबारी पनि चलोस्। तिनीहरू हामीसित बसोबास गरेर एउटै जाति बन्न यही शर्तमा मन्जूर गर्छन् कि तिनीहरूको खतना भएझैं हामीहरूको हरेक पुरुषको खतना हुनुपर्छ। २३ के तिनीहरूका गाईबस्तु र धन-सम्पत्ति र सबै वस्तुहरू हाम्रै हुनेछैनन् र? केवल हामी तिनीहरूको कुरा मन्जूर गरौं, र तिनीहरू हामीसित बस्नेछन्।”

२४ सहरको मूल ढोकाबाट निस्कने सबैले हमोर र उनका छोरा शेकेमको कुरा माने, र ती सबैको खतना भयो। २५ तेस्रो दिन जब उनीहरू साह्रै पीडित अवस्थामा थिए, तब याकूबका दुई छोरा, दीनाका दाजुहरू शिमियोन र लेवी आफ्नो-आफ्नो तरवार लिएर गुप्त रूपले सहरमा पसे, र सबै पुरुषहरूलाई मारे। २६ तिनीहरूले हमोर र उनका छोरा शेकेमलाई पनि तरवारले काटेर मारे, र शेकेमको घरबाट दीनालाई लिएर गए। २७ अनि याकूबका छोराहरूले तिनीहरूकी बहिनीलाई उनीहरूले बिगारिदिएका हुनाले ती मारिएकाहरूकहाँ आएर त्यस सहरलाई लुटे। २८ तिनीहरूले उनीहरूका बगाल र बथानहरू, गधाहरू, र त्यस सहरमा र खेतमा भएका सबै कुरा पनि लगे। २९ उनीहरूका सबै धन-सम्पत्ति, सबै बालबच्चा, र उनीहरूका पत्नीहरू कैद गरे र घरमा जे-जति थिए ती सबै तिनीहरूले लुटे। ३० तब याकूबले शिमियोन र लेवीलाई भने, “कनानी र परिज्जीहरूको यस देशका बासिन्दाहरूमा तिमीहरूले मलाई अप्रिय तुल्याएर सङ्घट्टमा पारिदिएका छौ। मेरा मानिसहरू थोरै छन्। यदि उनीहरू सबै भेला भएर मेरो विरुद्धमा हमला गरे भने मलाई र मेरो घरका सबैलाई खतम पार्नेछन्।” ३१ तर तिनीहरूले उत्तर दिए, “के त्यसले हामी बहिनीलाई वेश्याजस्तै तुल्याउनु हुन्छ त?”

दुई दिदीबहिनी आमाहरूको बीचमा भएको द्वन्द्व तिनीहरूको सन्तानमाथि पनि सरेको थियो। छोराछोरीहरू झगडै झगडा गरेर हुर्केका थिए। योसेफका युवा दाजुहरूले शेकेम सहरका सबै पुरुषहरूको आमा हत्या गरेका थिए। सबभन्दा जेठो दाजु रुबेनको अरूलाई थिचोमिचो गर्ने बानी थियो। बुढो बाबुलाई वास्ता नगरेर आफ्ना सानीआमा वा राहेलकी चाकर्नी बिलाहसँग जसबाट याकूबले धेरै छोराछोरीहरू जन्माएका थिए (उत्पत्ति

३५:२२) सुते। फेरि यशूफको दाजु यहूदाले आफ्नी विधवी बुहारीलाई बेश्या भनि ठानेर उनीसँग सुते जसबाट जुम्ल्याहाको जन्म भयो (उत्पत्ति ३८)।

आफ्ना अरू छोराछोरीहरूलाई भन्दा योसेफलाई विशेष माया गरेर परिवारिक कलहमा घिऊ थपेका थिए। उनले योसेफलाई महङ्गो खालको रङ्गीचङ्गी कोट बनाइदिए (उत्पत्ति ३७:३)।

यदि संसारमा कुनै अस्वस्थ, विग्रिएको र कलहले लादिएको परिवारको उदाहरण हेर्ने हो भने यहूदीहरूको पूर्खाहरूलाई हेर्दा तिनीहरूसँग कसैले पनि प्रतिस्पर्धा गर्न सक्दैन होला।

यद्यपि, अब्राहम, इसहाक र याकूबलाई हिब्रूका लेखकले विश्वासका खम्बाहरू वा हिरोहरू हुन् भनेर हिब्रू ११:१७-२२मा उल्लेख गरे होलान्? तिनीहरूको भक्तिको पारिवारिक सम्बन्धलाई हेर्दा तिनीहरू विश्वासमा त्यस्तो बहादुर त देखिन्दैनन् देखिन्छ त? हेर्नुहोस्, "१७ विश्वासद्वारा आफ्नो परीक्षा हुँदा अब्राहामले इसहाकलाई बलि चढाए। उनले प्रतिज्ञाहरू पाएका थिए, तापनि आफ्नो एउटै छोराको बलि चढाउन उनी तयार भए। १८ यिनकै विषयमा यसो भनिएको थियो, "इसहाकद्वारा नै तेरो सन्तानको नाउँ रहनेछ।" १९ परमेश्वरले मानिसहरूलाई मरेकोबाट पनि फेरि जीवित पार्न सक्नुहुन्छ भन्ने कुरा अब्राहामले सोचे, र भनौं भने, उनले इसहाकलाई फिर्ता पाए। २० विश्वासद्वारा इसहाकले याकूब र एसावलाई तिनीहरूका भविष्यको बारेमा आशीर्वाद दिए। २१ विश्वासद्वारा मर्ने बेलामा याकूबले आफ्नो लौरोको टुप्पामा घोटो परेर परमेश्वरको आराधना गरे, र योसेफको प्रत्येक छोरालाई आशीर्वाद दिए। २२ विश्वासद्वारा योसेफले आफ्नो जीवनको अन्त्यतिर इस्राएलीहरूका प्रस्थानको विषयमा उल्लेख गरे, र उनका अस्थिको विषयमा आदेश दिए।"

परमेश्वरका विश्वासका हिमायती वा सर्वश्रेष्ठ वा च्याम्पियनहरू प्रायजसो आफ्नै आदर्शबाट र परमेश्वरका अपेक्षाहरूबाट खस्केका थिए। यद्यपि, तिनीहरू हिब्रू ११मा उल्लेख गरिएका थिए, तिनीहरूको गज्जागोल परिवारको कारणले होइन तर त्यसको बाबुजुद पनि। विश्वास, प्रेम र परमेश्वरमा राख्नुपर्ने भरोसा तिनीहरूले कडा परिश्रम गरेर सिकेका थिए। पारिवारिक संघर्ष वा विषयहरूमा तिनीहरू होमिएतापनि तिनीहरू कालान्तरमा परमेश्वरमाथि भरोसा राख्न सिकेका थिए।

तपाईंको परिवारबाट कस्तो किसिमको खराब आचरणहरू तपाईंमा सारिएको छ? परमेश्वरमा तपाईंले समर्पित भएर ती आचरणहरूलाई उहाँमा

कसरी बिसाउने र कमसेकम भावी पिढीहरूको निम्ति तपाईं उदाहरण हुन सिक्ने?

२. ठीक गतिलाई चुन्ने वा नयाँ दिशातिर लाग्न निर्णय

आफूसँग भएको पीडा, दाजुहरूको शत्रुभाव व्यवहार र चिन्ताले ग्रष्ट भएर योसेफ विदेशी राष्ट्र मिश्रदेशमा यात्रा गर्छन्। त्यहाँ उनलाई दासको रूपमा बेचिने थियो। आँखाभरि आँशु चुहाउँदै मरुभूमिमा सयौं किलोमिटर हिँड्दछन्।

"योसेफलाई बन्धक बनाएर उनका साहुहरूले मिश्रमा लान्दै थिए। जब यान्त्रुहरू कनान देशको दक्षिणतर्फ लाग्छन् तब त्यस केटोले आफ्नो बाबुका पालहरू भएका पर पहाडहरू देख्छन्। एकलोपना महसुस भएको र कष्टमा त्यो केटो आफ्नो बाबुको प्यार नपाएर धुरुधुरु रुन्छ। फेरि उसको दिमागमा दोथानको दृश्य आउँदछ। उसले अनाहकमा देखाएको दाजुहरूको रिस देख्छ र उसमाथि हिंस्रक भएर बज्रिएको उसले सम्झन्छ। रिसले घोचिएर बोलिएको बोली, बेइज्जतपूर्ण शब्दहरू र आफूले रोइरोइ बिनित गरेका वचनहरू उसका कानहरूमा गुञ्जिरहन्छन्। डरले थुरथुर काँदै उसले आफ्नो भविष्यलाई हेर्दछ। कस्तो परिवर्तित परिस्थिति-बुबाको स्नेह र प्यारबाट छिनालिएर अब निरिह र घृणित भएर दास बन्न पुग्छन्! एकलै र साथीहरू बिना अब विदेशमा उसको जीवन कस्तो हुनेहोला? केही समय त योसेफले आफ्नो पीडा र आतङ्कित भावनालाई सहनै नसक्ने अनुभव गरेको थियो।

"अनि उसका सोचहरू उसका पिताका परमेश्वरतिर लाग्यो। सानैदेखि उसलाई परमेश्वरप्रति श्रद्धा र प्रेम गर्न सिकाइएको थियो। आफ्नो बुबा घरबाट भागेर भगुवा हुँदै अर्कै देशमा निर्वासित हुनुपरेको परेको र रातमा परमेश्वरले उनलाई दिनुभएको दर्शन कथाहरू उसले बाबुको मुखबाट धेरै पल्ट पालमा सुनाएको उसले सम्झ्यो। आफ्नो बाबुबाट सिकेका अनेकौं अमूल्य पाठहरू उनको दिमागमा ताजाताजै भएर आएको थियो। आफ्नो बाबुको परमेश्वर आफ्नो पनि हुनेछ भनेर योसेफले विश्वास गरेको थियो। बाटोमा यात्रा गर्दा गर्दै उसले आफ्नो जीवन परमेश्वरमा पूरै समर्पित गर्‍यो, र आफ्नो बाबु इस्राएललाई सुरक्षित राख्नुहुने परमेश्वर उसको निर्वासित देशमा पनि होओस् भनेर उसले प्रार्थना गर्‍यो।"-एलेन जी हाइट, *पाट्रियार्क एण्ड प्रोफेटस्*, पृ. २१३, २१४बाट रूपान्तरित।

कतिपय संस्कार वा समाजमा समाजले व्यक्तिलाई नियन्त्रणमा राख्छ भने कतिपय समाजमा व्यक्तिले समाजलाई नियन्त्रणमा राख्दछ। समाजमा समाजको र व्यक्तिको भूमिकालाई बाइबलले संतुलनरूपमा प्रस्तुत गरेतापनि समाजले होस् वा व्यक्तिले होस् परमेश्वरप्रति समर्पित हुनुपर्ने आह्वान स्पष्टरूपमा गरिएको छ। आफ्नो व्यक्तिगत निर्णयद्वारा परमेश्वरलाई पछ्याएर उहाँमा विश्राम र भरोसा राख्ने प्रण योसेफले गरेको थियो। आफू जहाँभएतापनि वा जोसँग सम्बन्ध राखे पनि परमेश्वरसँगको सम्बन्धलाई उच्च प्राथमिकता दिने योसेफले शङ्कल्प गरेको थियो।

व्यक्तिगत रूपमा परमेश्वरप्रति समर्पित हुने कुरालाई देहायका पदहरूले हामीलाई के सिकाउँदछ? हेर्नुहोस्, व्यवस्था ४:२९ "तर यदि त्यहाँ पनि (कनान देशमा वा जहाँ भएतापनि) परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई तिमीहरूले खोज्यौ भने र तिमीहरूका सारा हृदय र प्राणले खोज्यौ भने तिमीहरूले उहाँलाई भेट्नुहुन्छौ।", यहोशू २४:१४,१५ "१४ "यसकारण अब परमप्रभुको भय मान, र सारा विश्वस्ततासाथ उहाँको सेवा गर। तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले यूफ्रेटिस नदी पारि र मिश्रदेशमा पुजेका देवताहरूलाई फ्याँक, र परमप्रभुको सेवा गर। १५ तर यदि परमप्रभुको सेवा गर्न तिमीहरूलाई मन पर्दैन भनेता तिमीहरूले कसको सेवा गर्ने आजै तिमीहरूले रोज- कि तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले यूफ्रेटिस नदी पारि पुजेका देवताहरू कि तिमीहरू अहिले बसेको देशका एमोरीहरूका देवताहरू। तर म र मेरो घरानाले परमप्रभुकै सेवा गर्नेछौं।", १ इतिहास १६:१०-१२ "१० उहाँको पवित्र नाउँमा तिमीहरू गौरव गर, परमप्रभुलाई खोज्नेहरूको हृदय आनन्दित होस्। ११ परमप्रभु र उहाँका शक्तिको खोजी गर, उहाँको दर्शन निरन्तर खोज। १२ उहाँले गर्नुभएका अचम्मका कामहरू स्मरण गर, उहाँका आश्चर्यकर्म र उहाँले सुनाउनुभएका फैसलाहरू स्मरण गर।", भजन १४:२ "परमप्रभुले स्वर्गबाट मानिसका सन्तानलाई हेर्नुहुन्छ, यो जान्नलाई कि समझदार हुने र परमेश्वरलाई खोज्ने कोही छ?", हितोपदेश ८:१०-१४ "१० चाँदीको सट्टा मेरो उपदेश, उत्तम सुनभन्दा त बरु ज्ञान नै खोज, ११ किनभने बुद्धि मानिकभन्दा बहुमूल्य हुन्छ, र तिमीले इच्छा गरेको कुनै पनि थोक त्यससँग तुलना गर्न सकिँदैन। १२ "म बुद्धि हुँ, सावधानीसित म बसोबास गर्दछु, मसँग ज्ञान र विवेक छन्। १३ परमेश्वरको भय मान्नु दुष्टतालाई घृणा गर्नु हो, अभिमान, अहङ्कार, खराब चालचलन र भड्काउने कुराहरू म घृणा गर्छु। १४ सरसल्लाह र उचित फैसला मबाटै हुन्छन्, मसँग समझशक्ति र सामर्थ्य

छन्।" र यशैया ५५:६,७ "६ जबसम्म परमप्रभुलाई पाउन सक्छौ उहाँलाई खोज। उहाँ नजिक हुनुहुँदा नै उहाँलाई भेट। ७ दुष्टले आफ्नो बाटो र अधर्मले आफ्नो विचार त्यागोस्, र परमप्रभुतिर फर्कोस्, र उहाँले त्यसमाथि कृपा गर्नुहुनेछ। हाम्रा परमेश्वरतर्फ त्यो फर्कोस्, र उहाँले त्यसलाई सितैमा क्षमा गर्नुहुनेछ।"

यदि हामी भित्री हृदयदेखि विश्राम वा आनन्द हुन चाहन्छौं भने हामीले परमेश्वरलाई पछ्याउने व्यक्तिगत निर्णय गर्नेपर्छ। हाम्रा पूर्खाहरू आत्मिकरूपमा भयानक लोहपुरुषहरू भएतापनि तिनीहरूमा भएका आस्था, विश्वास र आत्मियता वा आत्मिक जीवन बंशबाट सरिन्दैन। यो पनि याद गर्नुहोस्, परमेश्वरका छोराछोरीहरूमात्रै छन् उहाँका नातिनातिनाहरू हुँदैनन्।

प्रत्येक दिन र प्रत्येक क्षण तपाईं परमेश्वरको समर्पित हुन किन निर्णय गर्नुपर्छ? यदि गर्नुभएन भने तपाईंलाई के हुन्छ?

३. आत्मसम्मान वा आफ्नो जीवनको सही मोल थाहा पाउन खोज्नु

यदि योसेफले आफू भागेर घरमा फर्किने दिमागमा कुनै आशा खेलाएको भए त्यो आशा चक्नाचुर हुने थियो। जब योसेफ मिश्र देशमा ल्याइयो उसलाई एक प्रतिष्ठित परिवारलाई बेचिएको थियो। उत्पत्ति ३९:१मा हामीलाई बताइएको छ: "अब योसेफ मिश्रमा लगिए, र फारोका एउटा अधिकृत, अङ्गरक्षकका कप्तान पोतीफर भन्ने एक जना मिश्रीले तिनलाई त्यहाँ ल्याउने इशमाएलीहरूका हातबाट किने।" अचानक त्यो युवक नौलो, अनौठो र नयाँ भाषा र संस्कार वा संस्कृति वा समाजमा हुट्याइएको थियो।

हामी आफ्नो आत्मसम्मानको अनुभव गर्न, मेरो जीवनको लक्ष्य छ, मेरो जीवनको मोल छ भन्ने गुणमा विकास गर्न पारिवारिक र आफन्तहरूको भूमिका अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण हुन्छ। आफू विशेष छोरा हो भनेर विश्वास गराउने वातावरणमा योसेफ हुर्केको थियो। ऊ याकूबको अत्यन्तै मनपर्ने श्रीमतीको सबभन्दा जेठो छोरो थियो (उत्पत्ति २९:१८)। त्यसैले गर्दा ऊ आफ्नो बाबुको धेरै प्यारो छोरो भएको थियो। उसलाईमात्र सुन्दर र रङ्गिचङ्गी कोट बुनिदिएको थियो (उत्पत्ति ३७:३,४)।

अब ऊ को भयो त? दास, अरूको इच्छामा किनबेच गरिन सक्ने बस्तु। उसले नचाहँदा नचाहँदै पनि उसको वातावरण बदलिन पुगेको थियो।

उसको जीवन अचानक कति छिटो परिवर्तन भयो, त्यो उसको निम्ति असोचनीय नै थियो।

तर योसेफले एउटा प्रमुख पाठ सिकेको थियो जुन हामी सबैले सिक्नुपर्दछ। यदि हामी को हौं र हाम्रो आफ्नो आत्मसम्मान वा मोल खोज्न अरूमाथि भर पर्नो भने हाम्रो जीवन तहसनहस हुनसक्छ र भयङ्कर अन्यायमा पनि पर्न सक्छौं किनभने हामी को हौं र हामीले के गछौं सबैले सराहना वा कदर गर्नेपर्छ भन्ने छैन। त्यसकारण हामी को हौं, हाम्रो मोल के छ वा हाम्रो आत्मसम्मान के हो भनेर खोज्न परमेश्वरतिर हाम्रो हृदय लगाउनुपर्छ। उहाँले हाम्रो बारेमा के सोचनुहुन्छ, हामीलाई उहाँले कसरी हेर्नुहुन्छ त्यो थाहा पाउनु जरूरी छ। हामीले वर्तमान परिस्थिति हेरेर हाम्रो मोल तोक्ने होइन वा हाम्रो आत्मसम्मान अहिले हामी गुञ्जिरहेको परिस्थितिबाट हेरिने होइन।

परमेश्वरलले हामी प्रत्येकलाई कुन आँखाले हेर्नुहुन्छ? हेर्नुहोस्, यशैया ४३:१ "तर अब हे याकूब, तिमीलाई रचनुहुने, हे इस्राएल, तिमीलाई सृष्टि गर्नुहुने परमप्रभु भन्नुहुन्छ: "नडरा, किनकि मैले तिमीलाई मोल तिरिरेर छुटाएको छु। मैले तिमीलाई तिम्रो नाउँ काढेर बोलाएको छु, तिमी मेरै होस्।", मलाकी ३:१७ "जुन दिन म मेरो निजी धन बनाउनेछु, तिनीहरू मेरा हुनेछन्," सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ। "जसरी कुनै मानिसले आफ्नो सेवा गर्ने छोरालाई बाँकी राख्छ, त्यसरी नै म तिनीहरूलाई बाँकी राख्नेछु।", यूहन्ना १:१२ "तर जतिले उहाँलाई ग्रहण गरे र उहाँको नाउँमाथि विश्वास गरे, उहाँले तिनीहरूलाई परमेश्वरका सन्तान हुने अधिकार दिनुभयो।", यूहन्ना १५:१५ "अबदेखि म तिमीहरूलाई नोकर भन्दैनँ, किनकि त्यसका मालिकले के गर्दछ नोकरले जान्दैन। तर मैले तिमीहरूलाई मित्र भनेको छु, किनभने जे मैले मेरा पिताबाट सुनें, मैले ती सबै तिमीहरूलाई जनाइदिएको छु।", रोमी ८:१४ "१४ किनभने सबै, जो परमेश्वरका आत्माले डोऱ्याइएका हुन्छन्, तिनीहरू नै परमेश्वरका सन्तान हुन्। १५ किनभने फेरि डरमा पर्नलाई दासत्वको आत्मा तिमीहरूले पाएका छैनौं, तर तिमीहरूले धर्मपुत्र हुने आत्मा पाएका छौं। यसैले जब हामी परमेश्वरलाई "अब्बा, पिता" भनी पुकार्छौं।" र १ यूहन्ना ३:१,२ "१ हेर, पिताले हामीलाई कस्तो किसिमले प्रेम गर्नुभएको छ, कि हामी परमेश्वरका सन्तान भनी कहलिकाहरू हौं, र सौँचै हौं पनि। यसैकारणले त संसारले हामीलाई चिन्दैन, किनभने त्यसले उहाँलाई चिनेन। २ प्रिय हो, अहिले हामी परमेश्वरका सन्तान हौं, र हामी के होऔंला, सो अहिलेसम्म प्रकट भएको छैन।

यति जान्दछौं, कि जब उहाँ प्रकट हुनुहुन्छ, तब हामी उहाँजस्तै हुनेछौं। किनकि उहाँ जस्तो हुनुहुन्छ हामी उहाँलाई त्यस्तै देखेछौं। ३ अनि जस्तो उहाँ पवित्र हुनुहुन्छ, उहाँमाथि यो आशा राख्ने हरेक मानिसले आफूलाई पवित्र पार्छ।"

हामी प्रत्येकलाई परमेश्वरले अनुग्रहले पोतेको चस्माले हेर्नुहुन्छ। हामीमा भएको प्रतिभा, दक्षता, सुन्दरता, सम्भावित खुबीहरू उहाँले हेर्नुहुन्छ। हामीले नै नसोचेको भन्दा उच्च तरिकाले परमेश्वरले हामीलाई हेर्नुहुन्छ। हाम्रो मोल वा किम्मत यति ठूलो छ कि आखिरमा उहाँ हाम्रो निमित्त मर्न तयार हुनुभयो ताकि हामी केको लागि सृष्टि गरिएका हौं त्यस अवसरलाई हामीले उपयोग गर्न सकौं। हाम्रा पापहरूलाई देखाएर त्यसको ठूलो मोल चुकाएर उहाँले हामीलाई ती पापहरूबाट उद्धार गर्नुभएको छ। हाम्रो मोल, किम्मत र आत्मसम्मान कतिको छ भनेर उहाँले हामीलाई क्रूसद्वारा देखाउनुभएको छ। परमेश्वरको सामु हामी ठूलो मूल्य र योग्यका छौं। अरूले वा हामी आफैले हाम्रो बारेमा के भन्छ वा सोचदछ त्यसको पर्वाह छैन किनकि परमेश्वरले हामीलाई प्रेम गर्नुहुन्छ र उहाँले पापहरूको शक्तिबाट उद्धार गर्न खोजिरहनुहुन्छ। पापले हामीलाई अनन्तको मृत्युतिर लैजान्छ भने परमेश्वरको प्रेमले हामीलाई अनन्त जीवनतिर डोर्न्याउँछ।

तर मुख्य प्रश्न अहिले हामीले सोध्नुपर्ने त यो हो, के हामी अहिले जस्तो छौं सधैं त्यस्तै रहन्छौं त? तर येशूमा प्रकट भएको परमेश्वरको वास्तविक प्रेमलाई हामी कसरी ग्रहण गर्ने? यथार्थमा हाम्रो मोल त्यस प्रश्नको जवाफमा छ।

कतिपय बुद्धिजीवि भनाउँदाहरू, दार्शनिकहरू, गुरुहरू आदिले हामी आफूले आफैलाई माया गर्नुपर्छ, हाम्रो मनले चिताएको अनुसार पोषाउनुपर्छ, खानुपर्छ र भित्री आलोचना नगरि स्वीकार गर्नुपर्छ भनेर सिकाउँछन्। ती आफै किन आफूले आफैलाई धोखा दिने खालका हुन्छन्? हाम्रो मोल वा किम्मत वा आत्मसम्मान हामीबाट होइन तर हामीलाई सृष्टि गर्ने परमेश्वरबाट आउनु किन जरूरी छ किनभने उहाँलेमात्र हाम्रो संभावित खुबीहरू देख्न सक्नुहुन्छ?

४. परमेश्वरको चाहना अनुसार सम्बन्धहरू कायम राख्नु

पोतिफरको घरधन्धा हेर्न योसेफलाई किनिएको थियो। उनको सुरुको जीवन त्यहाँ राम्रो र सकारात्मक नै थियो। योसेफले आफूलाई परमेश्वरमाथि भरोसा राखेका थिए। अनि परमेश्वरले पनि उनलाई आशिष दिनुहुन्छ।

दासबाट पोतिफरको पूरै घर रेखदेख गर्ने कामदारहरूको अगुवा बन्ने स्थानमा उनलाई उच्चालिएको थियो ।

योसेफको त्यसबेलाको जीवनमा परमेश्वरको आशिष थियो भनेर कुन व्यवहारिक तरिकाले देखाइएको थियो? अरूहरूसँग उसको पारस्परिक सम्बन्ध कस्तो थियो? हेर्नुहोस्, उत्पत्ति ३९:१-६ "१ अब योसेफ मिश्रमा लगिए, र फारोका एउटा अधिकृत, अङ्गरक्षकका कप्तान पोतीफर भन्ने एक जना मिश्रीले तिनलाई त्यहाँ ल्याउने इशमाएलीहरूका हातबाट किने । २ परमप्रभु योसेफको साथमा हुनुहुन्थ्यो, र त्यहाँ तिनको उन्नति भयो । तिनी आफ्ना मिश्री मालिकको घरमा बस्थे । ३ तिनका मालिकले परमप्रभु तिनको साथमा हुनुभएको र तिनले गरेका सबै काममा परमप्रभुले उन्नति गराउनुभएको देखे । ४ यसैले उनको निगाह योसेफमाथि रह्यो । योसेफले उनको सेवा-शुश्रूषा गर्थे । उनले तिनलाई आफ्नो घरको मुख्य कारिन्दा तुल्याएर उनीसँग भएका सब थोकको जिम्मा तिनलाई दिए । ५ उनले तिनलाई आफ्नो घरको र आफूसँग भएका सबै कुराको मुख्य कारिन्दा तुल्याएको समयदेखि परमप्रभुले योसेफको खातिर त्यस मिश्रीको घरमा आशिष दिनुभयो । परमप्रभुको आशिष उनको घरबार, अन्न-खेत र सबै कुरामाथि थियो । ६ यसैले आफूसँग भएका सबै उनले योसेफको जिम्मामा छोडिदिए । आफूले खाने भोजनबाहेक आफूसँग भएको अरू कुनै कुराको विषयमा उनी वास्ता राख्दैनथिए । योसेफ सुन्दर र हेर्नमा राम्रा थिए ।"

योसेफको सम्बन्ध पोतिफरसँग धेरै राम्रो थियो । घरका अरू कामदारहरूसँग उनको सम्बन्ध पनि राम्रै थियो । योसेफले गर्दा खेतबारी पनि राम्रैसँग फरिफाप भएको थियो । तर उसको विरुद्धमा षडयन्त्र पनि पाक्दै थियो । उनको फूर्तिलोपन, इमान्दारिता, लगनशीलता र हृष्टपुष्ट शरीर देखेर त्यस घरमा व्याकुल भएको कोही न कोही थियो ।

त्यो थियो पोतिफरकी चरित्रहिन श्रीमती । उनले योसेफलाई आफूसँग सुत्न कर गर्दा योसेफको सम्बन्धात्मक नीतिमा चुनौति आएको थियो । जेभएतापनि वा आफ्नो ज्यानकै बाजी राखेर भएतापनि उनले के चुन्न निर्णय गर्‍यो? हेर्नुहोस्, उत्पत्ति ३९:७-२० "६ यसैले आफूसँग भएका सबै उनले योसेफको जिम्मामा छोडिदिए । आफूले खाने भोजनबाहेक आफूसँग भएको अरू कुनै कुराको विषयमा उनी वास्ता राख्दैनथिए । योसेफ सुन्दर र हेर्नमा राम्रा थिए । ७ केही समयपछि तिनका मालिककी पत्नीले योसेफमाथि नजर लगाएर भनिन्, "मसँग सुत् ।" ८ तर तिनले अस्वीकार गरेर आफ्ना मालिककी पत्नीलाई

भने, "हेर्नुहोस्, म यस घरमा भएकोले गर्दा मेरा मालिकलाई यस घरमा भएको कुनै कुराको पनि फिक्री छैन, र उहाँसँग भएका सबै कुरा उहाँले मेरै जिम्मामा दिनुभएको छ। ९ यस घरमा मभन्दा ठूलो कोही छैन। उहाँले तपाईंबाहेक सबै कुरा मलाई दिनुभएको छ, किनभने तपाईं उहाँकी पत्नी हुनुहुन्छ। तब कसरी यस्तो घोर दुष्ट काम गरेर परमेश्वरको विरुद्धमा मैले पाप गर्नु?" १० अनि तिनले दिनदिनै योसेफसँग कुरा गरे तापनि तिनीसित सुत्न अथवा तिनीसित बस्न योसेफ मानेनन्। ११ एक दिन योसेफ आफ्नो काम गर्न घरभित्र गएका थिए। घरमा अरू कोही काम गर्ने मानिस थिएन। १२ तिनले योसेफको लुगा समातेर भनिन्, मसित सुत्।" तर आफ्नो लुगा तिनकै हातमा छोडेर योसेफ भागे, र घरबाट बाहिर निस्के।

१३ योसेफले आफ्नो लुगा तिनकै हातमा छोडेर घरबाट निस्केका देखेर १४ तिनले आफ्ना घरका नोकरहरूलाई बोलाएर भनिन्, "हेर, मेरा स्वामीले त यहाँ एक हिब्रू हाम्रो बेइज्जत गर्न ल्याउनुभएको रहेछ। त्यो मसित सुत्नलाई यहाँभित्र आयो, र म चिच्छ्याएर कराएँ। १५ म चिच्छ्याएर कराएकी सुनी त्यसले आफ्नो लुगा मसँग छोडेर भाग्यो, र घरबाट बाहिर निस्क्यो।" १६ तिनका पति घर नआउञ्जेल तिनले त्यो लुगा आफ्नै साथमा राखिन्, १७ र उनी आएपछि तिनले यसो भनेर उही कुरा उनलाई पनि सुनाइन्, "हामीकहाँ तपाईंले ल्याउनुभएको त्यो हिब्रू नोकर मेरो बेइज्जत गर्नलाई यहाँ भित्र आयो। १८ तर म चिच्छ्याएर कराउने बित्तिकै त्यसले आफ्नो यो लुगा मकहाँ छोडी भागेर घरबाट निस्क्यो।" १९ "तपाईंको नोकरले मसँग यस्तो व्यवहार गर्‍यो" भन्ने कुरा जब योसेफका मालिकले आफ्नी पत्नीको मुखबाट सुने तब उनी रीसले राँकिए। २० उनले योसेफलाई राजाका कैदीहरू थुनिने झ्यालखानमा लगेर हालिदिए। योसेफ त्यसरी झ्यालखानमा परे।"

पोतिफरकी श्रीमतीसँग योसेफ समस्यामा पर्‍यो। तर खासमा भन्ने हो भने: पोतिफरकी श्रीमतीको समस्या थियो। अरू मानिसहरूलाई उनले बस्तु जस्तै ठानिन् र उनको कठपुतली भन्ने सोचिन् र आफू मालिकनी भएकोले आफूले जे पनि गर्न सक्छु भन्ने अभिमानमा उनी परेकी थिइन्। उनले योसेफलाई आफ्नो कामबासनाको निमित्त प्रयोग गर्न चाहिन्। बाइबलले योसेफलाई "योसेफ सुन्दर र हेर्नमा राम्रा थिए" (उत्पत्ति ३९:६)। मानिसको शारीरिक बनावटलाई बाइबलले कमै उल्लेख गर्दछ किनभने परमेश्वरले मानिसलाई मानिसको दृष्टिकोणले होइन तर उसको हृदयलाई हेर्नुहुन्छ (१

शमूएल १६:७)। यसमा योसेफको खाइलाग्दो र सुन्दर देखिने अवस्था उसको निम्ति बाधा हुन पुगेको थियो। ऊ शुद्ध र निर्दोष जीवन बिताउन र परमेश्वरका नीतिहरूमा बफादार हुन चाहन्थ्यो।

दुष्ट स्त्रीको कर छल्ने क्रममा उसले आफ्नो त्यो नीति सुनायो जुन परमेश्वरलाई विश्वास नगर्ने र उहाँको भय नमान्ने मानिसहरूको निम्ति अमान्य थियो। त्यसले झन उसलाई बेफाइदा भयो। उसले सबै सम्बन्ध र विशेष गरेर पोतिफरकी श्रीमतीसँग बाइबलका नीतिहरूलाई प्रयोग गर्‍यो। आज पनि कतिपय मानिसहरूले बाइबलका नीतिहरू पुरातन र अव्यवाहारिक छन् भनेर सिकाउँछन् (अझ कतिपय इसाई भनाउँदाहरूले नै दश आज्ञाका नीतिहरू खतम भयो भनेर पनि सिकाउँदछन्-योसेफको समयमा दुश आज्ञा लिखितरूपमा नभएतापनि मौखिकरूपमा त थियो। कुन आज्ञा योसेफले उल्लङ्घन गर्न चाहने?-अनुवादकको थप)। तर जेभएतापनि बाइबलको नीति अनुसार नचली पापलाई अङ्गलेर हिँड्दा त्यसको नतिजा कसले भोगेको छैन र?

यो केवल पहिलो पटक योसेफ परिक्षामा परेको थिएन भनेर बाइबलले स्पष्टरूमा औँल्याउँछ। पोतिफरकी श्रीमतिले उसलाई पटक पटक आफूसँग सुत्न कर गरेकी थिइन् (उत्पत्ति ३९:१०)। तर उनको करलाई योसेफले वेवास्ता गरेको थियो। त्यसको अर्थ आफ्नो करले काम नगरेको पोतिफरकी श्रीमतीले महसुस गरेकी थिइन्। योसेफले त्यस घृणित काममा संलग्न नहुने कस्तो नीति थियो भनेर उनलाई सुनाउन खोज्यो (उत्पत्ति ३९:८,९) तर योसेफलाई दुःख दिन त्यसले काम गरेन।

अरूको निर्णयहरूलाई आफूले नियन्त्रण गर्न सकिँदैन भनेर योसेफले महसुस गरेको थियो। तर आफू जसरी जिएतापनि, कसैलाई माया गरेतापनि र अरूलाई जस्तो व्यवहार गरेतापनि उसले रोज्ने बाटो भनेकै परमेश्वरको महिमा हो भन्ने निर्णय योसेफले गरेको थियो। यही आत्मज्ञानले गर्दा योसेफ प्रलोभन वा परिक्षको सामना गर्न सक्ने भएको थियो।

तपाईंको जीवनमा र अरूसँगको सम्बन्धमा के तपाईंले बाइबलका नीतिहरू प्रयोग गर्नुभएको छ। तपाईंका वरिपरि रहेका मानिसहरू न्यायोचित वा उचित व्यवहारमा नचलेको हुनसक्छ। तपाईंको अनुभव कस्तो थियो। मत्ती ५:४३-४८ पढ्नुहोस् र यस नीतिमा चल्नु किन जरुरी छ? "४३ 'तिमीहरूले यसो भनेको सुनेका छौं, 'तिम्रो छिमेकीलाई प्रेम गर, र तिम्रो शत्रुलाई घृणा गर।' ४४ तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर, र तिमीहरूलाई

सताउनेहरूका निम्ति प्रार्थना गर, ४५ र तिमीहरू स्वर्गमा हुनुहुने आफ्ना पिताका छोराहरू हुनेछौ। उहाँले दुष्ट र सज्जन दुवैलाई सूर्यको ताप दिनुहुन्छ, र धर्मी र पापी दुवैलाई वृष्टि दिनुहुन्छ। ४६ किनभने यदि तिमीहरूसँग प्रेम गर्नेहरूलाई मात्र प्रेम गर्दछौ भने तिमीहरूलाई के इनाम छ? के महसूल उठाउनेहरूले पनि त्यसै गर्दैनन् र? ४७ तिमीहरूले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई मात्र अभिवादन गर्छौ भने अरूहरूले भन्दा बढी के गर्नु र? के अन्यजातिहरूले पनि त्यसै गर्दैनन् र? ४८ यसकारण जस्तो तिमीहरूका स्वर्गमा हुनुहुने पिता सिद्ध हुनुहुन्छ, तिमीहरू पनि त्यस्तै सिद्ध हुनुपर्दछ।”

५. महान विवाद, आफ्नै नजिकमा र व्यक्तिगत

योसेफ आफ्नो उच्च नैतिकतामा अडिग हुने निर्णय गरेको कारणले उसले अन्यायपूर्वक कष्टमा पर्नुपरेको थियो भनेर उत्पत्ति ३९:११-२०मा लेखिएको छ। उसलाई इयालखानामा नै फ्याँकिदियो। पोतिफरको सम्पत्ति भएको कारणले उसलाई त्यहीं मार्न सकिन्थ्यो र कसैले पनि कुरा उठाउने थिएन। तर उसलाई तुरन्तै नमारिएको कारणले आफ्नो श्रीमतीको कदममा पूरै विश्वास नगरिएको जनाउँछ। तर आफ्नो इज्जत थाम्न उनले केही कदम चाल्नु नै परेको थियो। यद्यपि, योसेफले अचानक भयानक परिस्थितिको सामना गर्न पुग्नुपरेतापनि बाइबलले बताउँछ, "परमेश्वर योसेफसँग हुनुहुन्थ्यो" (उत्पत्ति ३९:२१)।

यस पृथ्वी ग्रहमा जीवन न्यायोचित छैन। असल भएको कारणले मानिसले सधैं इनाम पाउनुपर्छ भन्ने नै छैन न त कसैले उसलाई कदर गर्ने पर्छ भन्ने पनि छैन, र खराब वा दुष्ट तत्वलाई तुरन्तै सजाय दिन्छ भन्ने पनि छैन। तर योसेफको मामिलामा हामीले राम्रो खरबचाहिँ पढ्न पाउँछौ: इयालखानामा पनि योसेफ विचलित वा व्याकुल नभएर परमेश्वरमा विश्राम वा आराम पाउन सकेको थियो किनकि परमेश्वर उसँग हुनुहुन्थ्यो। इयालखानमा रहँदा आफूलाई कस्तो अन्याय गरियो भनेर दिमागै खलबलाउने गरेर सोचिरहन सक्थ्यो र उदासिन हुन सक्थ्यो। अझ परमेश्वरप्रतिको आस्थालाई नै उसले गुमाउन सक्थ्यो।

आफू इयालखानामा अन्यायपूर्वक पर्नुपरेतापनि र प्रतिकुल वातावरणमा पनि योसेफले आफ्नो आदर्श चरित्र कसरी देखाएका थिए? उसका सह कैदीहरूसँग उसको व्यवहार कस्तो थियो? हेर्नुहोस्, उत्पत्ति ३९:२-४०:२२

"२१ तर परमप्रभु योसेफको साथमा हुनुहुन्थ्यो, र उहाँले तिनीमाथि टिठ्याउनुभयो अर्थात् माया देखाउनुभयो, अनि तिनलाई झ्यालखानका हाकिमको निगाहपात्र बनाउनुभयो। २२ यसकारण झ्यालखानका हाकिमले त्यस झ्यालखानमा भएका सबै कैदीहरू योसेफको जिम्मामा राखिदिए। त्यहाँ जे-जे काम हुन्थ्यो ती सबै योसेफकै खटनमा हुन्थ्यो। २३ योसेफको जिम्मामा राखिएको कुनै कुरामा पनि झ्यालखानका हाकिमले केही फिक्री गर्दैनथिए, किनभने परमप्रभु योसेफको साथमा हुनुहुन्थ्यो। योसेफले जे गरे तापनि परमप्रभुले तिनलाई त्यसमा सफल गराउनुहुन्थ्यो।" र "१ केही समयपछि मिश्रका राजाका मुख्य पियाउने र मुख्य पकाउनेले आफ्ना मालिक मिश्रका राजाको विरुद्धमा अपराध गरे। २ फारो आफ्ना यी दुई अधिकृतहरू, अर्थात् मुख्य पियाउने र मुख्य पकाउनेसँग क्रोधित भए। ३ उनले उनीहरूलाई अङ्गरक्षकका कप्तानको घर, अर्थात् झ्यालखानको पहरामा हालिदिए। योसेफ पनि त्यहीं नै थुनामा थिए। ४ अङ्गरक्षकका कप्तानले उनीहरूलाई योसेफको जिम्मामा राखिदिए, र तिनले उनीहरूको देखरेख गर्थे। केही समयसम्म उनीहरू पहरामा नै बसे। ५ एक पल्ट एकै रात झ्यालखानमा परेका मिश्रका राजाका मुख्य पियाउने र मुख्य पकाउने दुवैले आफ्नो-आफ्नो अर्थ भएका सपना देखे। ६ बिहान आउँदा योसेफले उनीहरूलाई अफसोस गरिरहेका देखे। ७ यसकारण तिनले आफ्ना मालिकको कैदमा रहेका फारोका ती दुई अधिकृतहरूलाई सोधे, "आज किन तपाईंहरूको मुख दुःखी छ?" ८ उनीहरूले तिनलाई भने, "हामीले सपना देख्यौं, तर तिनको अर्थ खोलिदिने कोही पनि छैन।" योसेफले उनीहरूलाई भने, "सपनाको अर्थ त परमेश्वरकै हातमा हुँदैन र? मलाई तपाईंहरूका सपना बताउनुहोस्।" ९ तब मुख्य पियाउनेले चाहिँ आफ्नो सपना योसेफलाई यसरी बताए। "मेरो सपनामा मेरो सामुन्ने एउटा दाखको बोट थियो। १० दाखको बोटमा तीन वटा हाँगाहरू थिए। त्यसमा टुसा पलाएपछि फूलहरू पनि ढकमक्क लागे, र दाखका झुप्पाहरू लटरम्म भएर पाके। ११ फारोको कचौरा मेरो हातमा थियो, र मैले दाख लिई निचोरेर फारोको कचौरामा हाले, र त्यो कचौरा फारोको बाहुलीमा टक्र्याएँ।" १२ योसेफले उनलाई भने, "यसको अर्थ यही हो: तीन हाँगाहरू भनेको तीन दिन हो। १३ तीन दिनभित्रै फारोले तपाईंको शिर ठाडो पारिदिनुहुनेछ, र फेरि तपाईंको आफ्नो काम दिनुहुनेछ, र तपाईं अघि उहाँका मुख्य पियाउने हुनुहुँदाजस्तै फेरि फारोको कचौरा उहाँको बाहुलीमा टक्र्याउनुहुनेछ। १४ तर जब तपाईंको भलो हुनेछ

तब मलाई पनि सम्झनुहोला। कृपा गरी फारोसँग मेरो विषयमा कुरा उठाएर मलाई यस झ्यालखानबाट निकालिदिनुहोला, १५ किनकि मलाई वास्तवमा हिब्रूहरूको देशबाट चोरी गरेर ल्याएको हो, र यहाँ पनि झ्यालखानमा पर्ने काम मैले केही गरेको थिइनँ।” १६ सपनाको अर्थ असल भएको देखेर मुख्य पकाउनेले पनि योसेफलाई भने, “मैले पनि यस्तो एउटा सपना देखें। मेरो टाउकोमा रोटीका तीन बटा टोकरी थिए। १७ माथिल्लो टोकरीमा फारोको निम्ति पकाएका अनेक किसिमका खानेकुरा थिए। तर मेरो टाउकोमा भएको टोकरीबाट चराहरूले ठुँगी-ठुँगी खाइरहेका थिए।” १८ योसेफले भने, “यसको अर्थ यही हो: तीन बटा टोकरीहरूचाहिँ तीन दिन हो। १९ तीन दिनभित्रै फारोले तपाईंको शिर उडाइदिनुहुनेछ, र तपाईंलाई रूखमा झुण्ड्याइदिनुहुनेछ। र चराहरूले तपाईंको मासु ठुँगी-ठुँगी खानेछन्।” २० तेस्रो दिन फारोको जन्मदिन थियो। त्यस दिन उनले आफ्ना सबै अधिकृतहरूलाई भोज दिए, र यी अधिकृतहरूका अगि ल्याएर उनले मुख्य पियाउने र मुख्य पकाउनेलाई खडा गरे। २१ उनले मुख्य पियाउनेलाई चाहिँ आफ्नै काममा फेरि नियुक्त गरे, र यिनले फारोलाई कचौरा टक्र्याउने गरे। २२ तर योसेफले उनीहरूका सपनाको अर्थ खोलिदिएझैँ मुख्य पकाउनेलाई चाहिँ फारोले झुण्ड्याइदिए” (उत्पत्ति ४०:१-२२)।

झ्यालखानामा योसेफ यथार्थवादी भएर काम गरेको थियो। उसले कुनै आदर्शको कुरा भट्याएर बसेको थिएन। झ्यालखानामा पनि आफ्नो असली आदर्श नीतिलाई देखाउँछ। उसले अरूलाई सहयोग गर्छ। झ्यालखानको जीवन कष्टकर र रमाइलो त थिएन। आफूलाई सहयोग गर्न अनुरोध गर्दछ। त्यो सहयोगको बाचा तोडिन सक्ने भएको उसलाई थाहा थियो। जब राजालाई फलफूलको रस पिलाउने मानिसको सपनाको अर्थ भनिसकेपछि आफूलाई झ्यालखानाबाट छुटाउन उसको सहयोग माग्दछ।

यस्तै खालको सम्बन्धको मामिलामा पावलले बृहत्चित्र एफिसी ६:१-१३मा कोर्दछन्। हेर्नुहोस्, “१ छोरा-छोरी हो, प्रभुमा आफ्ना आमा-बुबाको आज्ञापालन गर, किनकि यो उचित हो। २ आफ्ना बुबा र आमाको मान गर। (जो प्रतिज्ञासहितको पहिलो आज्ञा हो), ३ कि तिमीहरूलाई भलो होस्, र पृथ्वीमा तिमीहरू दीर्घायु होओ।

४ बुबा हो, आफ्ना छोराछोरीलाई रीस नउठाओ, तर तिनीहरूलाई प्रभुको अनुशासन र शिक्षामा हुर्काओ। ५ कमारा हो, डर र कम्पसाथ साँचो

हृदयले खीष्टलाई गरेझैँ यस संसारका तिमीहरूका मालिकहरूको आज्ञापालन गर। ६ मानिसहरूलाई खुशी पार्नेले झैँ आँखाको अगि मात्र देखावटी काम नगर, तर खीष्टका दासहरूझैँ साँचो हृदयले परमेश्वरको इच्छा पूरा गर। ७ मानिसहरूका निमित्त होइन, तर प्रभुको निमित्त जस्तै गरी सदिच्छाले सेवा गर, ८ यो जानेर कि चाहे त्यो कमारा होस्, चाहे फुक्का, जसले असल काम गर्दछ, त्यसले प्रभुबाट सोहीबमोजिम पाउनेछ। ९ मालिक हो, आफ्ना कमाराहरूसँग त्यस्तै व्यवहार गर, र धम्की दिन छोड, यो जानेर कि तिमीहरू दुवैका मालिक स्वर्गमा हुनुहुन्छ, र उहाँमा पक्षपात छैन। १० अब अन्त्यमा, प्रभुमा र उहाँका शक्तिको सामर्थ्यमा बलवान् होओ। ११ दियाबलसका युक्तिहरूका विरुद्धमा खडा हुन सक्नलाई परमेश्वरका सारा हातहतियार धारण गर। १२ किनकि हामीहरूको युद्ध शरीर र रगतको विरुद्ध होइन, तर प्रधानताहरूका विरुद्ध, शक्तिहरूका विरुद्ध, वर्तमान अन्धकारका सांसारिक शासकहरूका विरुद्ध र स्वर्गीय स्थानहरूमा भएका दुष्ट्याइँका आत्मिक सेनाहरूका विरुद्ध हो। १३ यसैकारण परमेश्वरका सारा हातहतियार उठाओ, र यसरी खराब दिनको सामना गर्न सक, र सबै काम गरेर खडा हुन सक्ने होओ।"

हामीले एक आपससँग कस्तो व्यवहार गर्छौँ त्यसले परमेश्वर र शैतानको बीचमा युगौँ युगसम्म भइरहेको महान विवाद वा भिषण युद्धलाई सानोरूपमा प्रतिबिम्बित गरिरहेका हुन्छौँ। त्यसको अर्थ सिद्ध, पक्का वा खोटै नभएको सम्बन्ध हामीमा हुनसक्छ भन्ने छैन। प्रत्येक सम्बन्ध प्रगतिशीलरूपमा बिकास गर्दै जानुपर्छ। हाम्रो नजिकसँग सम्बन्ध रहेकाहरूसँग हाम्रो सम्बन्ध विगार्न शैतान सक्रिय भइरहेको हुन्छ। हाम्रो जीवनमा परमेश्वरको योजनालाई विगार्न र प्रभावविहिन बनाउन शैतानले हरदम प्रयत्न गरिरहेको हुन्छ। तर शैतानसँगको युद्धमा हामी एकलै होमिनु पर्छ छैन भन्ने कुराको आत्मज्ञानप्रति हामी धन्यवादी हुनुपर्दछ। जोसुकैसँग पनि हाम्रो सम्बन्ध कस्तो हुनुपर्छ भनेर परमेश्वरले उहाँका नीतिहरू उहाँको वचनमा उल्लेख गर्नुभएको छ। उहाँले हामीलाई चाहिने बुद्धिज्ञान दिन्छु भनेर प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ (याकूब १:५)। हामीले अरूसँग सम्बन्ध कसरी कायम राख्ने भनेर उहाँको ज्ञानले सिकाउँदछ। उहाँ योसेफसँग हुनुहुन्थ्यो र जब हाम्रो सम्बन्ध जटिल हुन्छ उहाँ हामीसँग हुनुहुनेछ भनेर उहाँले कबुल गर्नुभएको छ।

याकू १:५,५मा दिइएको परमेश्वरको प्रतिज्ञालाई सोच्नुहोस्, जसमा लेखिएको छ "५ तर यदि तिमीहरूमध्ये कसैलाई बुद्धिको अभाव छ भने उदार-

चित्तसँग नझर्की दिनुहुने परमेश्वरलाई त्यसले मागोस्, र त्यसलाई त्यो दिइनेछ। ६ तर त्यसले कति पनि शङ्का नगरी विश्वाससाथ मागोस्। शङ्का गर्नेचाहिँ बतासले उचाल्दै पछादैगर्ने समुद्रका छालसमान हुनेछ।" तपाईं जोसँग जे सम्बन्ध राख्न चाहनुहुन्छ त्यसको लागि प्रार्थना गर्नुहोस्। तिनीहरूको सामु तपाईं आफूलाई प्रस्तुत गर्नुहुँदा तपाईंले पवित्र आत्माको सहयोग मागेर कसरी चलन सक्नुहुन्छ?

उपसंहार:

थप जानकारी: योसेफ र पोतिफरकी श्रीमतीको बीचको मामिलामा के भयो भनेर एलेन जी ह्याइटले लेख्नुहुन्छ: "यस संसारमा रहने सबै पुस्ताहरूको यो अनुकरणीय उदाहरण सबैले लिनुपर्दछ। ....परमेश्वरमाथि भरोसा राख्ने सबैलाई उहाँको सहयोग तत्काल पाइन्छ र उहाँको आत्मा नै सुरक्षा कवच हुन्छ। अनेकौं गम्भिर र कठोर परिक्षा र प्रलोभनको बातावरणले घेरिएतापनि तिनीहरूको निम्ति बलको स्रोत उपलब्ध हुन्छ जुन त्यसलाई उपयोग गरेर ती परिक्षाहरूसँग भिड्न सक्छ। योसेफको नैतिकतामाथि कस्तो डरलाग्दो हमला गरिएको थियो। ऊ रहेको वातावरण, प्रभाव र सभ्यता नै त्यस्तो थियो जुन ऊ सजिलैसँग फस्न सक्थ्यो। यद्यपि, ऊ कठोर, निडर र अडिग भएर आफ्नो नैतिकताको विरुद्धमा आएको चुनौतिलाई सामना गर्‍यो। आफ्नो इज्जत र चासो उसले परमेश्वरको हातमा सुम्पेको थियो। केही समय उसले कष्ट भोग्नुपरेतापनि त्यस कष्टले उसलाई महत्त्वपूर्ण र गरिमामय स्थानमा पुऱ्याउन तयार पारिएको थियो। परमेश्वरले उसको इज्जतलाई सुरक्षित राख्नुभयो। त्यो इज्जत दुष्ट स्त्रीले धमिल्याउन खोजेकी थिइन्। तर पछि परमेश्वरको आफ्नै समयमा उसको इज्जत तेजिलो भएर चम्किएको थियो। इयालखाना पनि उसको उत्थानको निम्ति परमेश्वरले प्रयोग गर्नुभयो। परमेश्वरबाट बहेका गुणहरू आफ्नै समयमा पुरस्कृत हुनेछ। जुन सुरक्षा कवच योसेफको हृदयलाई छोपेको थियो त्यो परमेश्वरप्रतिको भय थियो, जसले गर्दा आफ्ना मालिक र परमेश्वरप्रति बफादारी र सत्यवादी हुन अग्रसर गराइएको थियो। कृतज्ञ हुने वा सराहना नगर्ने भावनालाई उसले तिरस्कार गरेको थियो। यदि आफ्ना मालिकप्रति आभारित भएन भने उनको विश्वास उसले जित्ने थिएन। उसको मालिकले योसेफ कुन नीतिमा चलेको थियो भनेर थाहा नपाएतापनि त्यसको

पर्वाख योसेफलाई थिएन। "-एलेन जी हाइट, द स्पिरिट अभ प्रोफेसी, ठेली १, पृ. १३२ बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

- अ. नामधारी इसाई वा संस्कारले एडभेन्टिस्ट हुँदा हाम्रो सम्बन्धमा चाहिने चैन वा विश्राम हुन्छ भन्ने छैन। सत्य विश्वासी र संस्कारक वा लहैलहैमा लागेर एडभेन्टिस्टको बीचमा के फरक छ?
- आ. एक जना बहिनी भर्खर एडभेन्टिस्ट चर्चमा सामेल भएकी थिइन्। परमेश्वरलाई विश्वास नगर्नेसँग उनले विवाह गरेकी थिइन्। उनले आफ्नो श्रीमानलाई प्रेम गर्छिन्, तर उनमा आएको परिवर्तन श्रीमानले देख्दैनन्। बाइबलको शिक्षामा आधारित त्यस चर्चका त्यस नयाँ विश्वासीलाई के सल्लाह तपाईंले दिनुहुन्छ?
- इ. रुसको प्रख्यात साहित्यकार लियो टोलोस्टवायले लेखेका थिए: "सबै खुशी परिवारहरू त्यस्तै देखिन्छन्; प्रत्येक असंतुष्ट र बेखुशी परिवार आआफ्नै ढंगमा बेखुशी हुन्छ।" सबै परिवारहरूमा एक वा अरू कारणले कुनै न कुनै किसिमले खराब तत्वले दुःख दिएको हुन्छ, किनभने सबै जना पापी छन्। प्रत्येकले आआफ्नो परिवारमा आआफ्नो कमीकमजोरी र नरमाइलो गुण परिवारमा भित्राउँछ। तर हामी प्रत्येकले परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा बाइबलका नीतिहरू जस्तै प्रेम, क्षमा, सहिष्णुता, भार बोक्ने आदिको गुणहरूले भरिएर परिवारमा हुने कुनै पनि कचकचलाई कसरी साम्य पार्न सक्छौं?
- ई. कतिपय परिवारका मानिसहरू सबै थोक राम्रै भइरहेको हुन्छ तर अचानक अपेक्षा नगरिएको दुःखकष्टले अँठ्याउन पुगेको हुन्छ। यस अवस्थामा परमेश्वरप्रतिको आस्था र विश्वासमा, परमेश्वरका वचनमा लेखिएका प्रतिज्ञाहरूमा झुण्डिरहनु किन निर्णायक हुनसक्छ? विशेष गरेर जब सबै थोक ठीक ठीक भएर चल्ल्य त्यसैबेला आत्मिकरूपमा तयारी भएर बस्नु किन जरूरी छ? खराब समय आउँदा त्यस तयारीले कसरी सहयोग गर्न सक्छ?

कथा ६

समुद्रको रमणीय किनारमा कि मरुभूमिमा डियना फिश, ५६, आरिजोना, अमेरिका

मेरो श्रीमान लोरेन र म आफूहरूले मन पराएको अनुसार काम पाएका थियौं। ती कामले हामीहरूको सपना पूरा भएको देखाएको थियो। विभिन्न व्यक्तिगत समस्याहरू जस्तै सामाजिक, मानसिक, आत्मिक समाधानको निम्ति सरसल्लाह दिने पेसा मेरो श्रीमानको थियो भने मचाहिँ एडभेन्टहेल्थको उत्थान गर्ने निकायको कार्यालयमा काम गर्थेँ। अमेरिकाको प्रसिद्ध रमणीय राज्य फ्लोरिडाको समुद्रको किनारामा हाम्रो घर थियो। त्यहाँ हामी अत्यन्तै रमाइलोसँग जीवन बिताइरहेका थियौं।

तर हाम्रो बीचमा केही न केही कमी भएको जस्तो आभास भइरहेको हुन्थ्यो। परमेश्वरकै निम्ति हाम्रो जीवन अपेरै पूरा सेवाकार्य गर्नको निम्ति हामी प्रार्थना गर्न थाल्यौं। तर भित्री हृदयमा भने परमेश्वरले हामीलाई अन्तै कतै नपठाओस् बरु पठाउनै परेमा अमेरिकाकै टेनस्सी राज्यमा पठाओस् जहाँ हाम्रा छोरा छोरी नातीनातीनाहरू थिए।

एक दिन मेरो लहरले उत्तर अमेरिका डिभिजनको महिला सेवाकार्य सम्मेलनमा भाग लिन पुगेँ। त्यो सम्मेलनमा ठूलो आत्मिक जागरण छाएको थियो। हामी सबै जना जोरकातोरले परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्दथ्यौं र उहाँमा हाम्रो जीवन सुम्पन्न प्रतिवद्धता गर्न पुगेका थियौं। सम्मेलनको प्रदर्शनी स्थलमा राखिएको विभिन्न प्रदर्शन मण्डपहरूलाई हेर्दै थिएँ तब म होलब्रुक सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट इन्डियन स्कूलको प्रदर्शनी मण्डपमा पुगेँ। त्यहाँ केही रमाइलो र हँसिलो विद्यार्थीहरूले माटाका केही भाँडावर्तनहरू बनाउँदै थिए। मैले पनि माटाका भाँडाहरू बनाउन घोडाको तीनवटा रौंहरू किनेँ।

जब मैले त्यस स्थलमा सामान किन्दै थिएँ त्यस स्थलको एक जना महिलाले मेरो काम के हो भनेर सोधिन्। मेरो काम स्वास्थ्य बिकासमा काम गर्छु भनेर जब मैले भनेँ तब उनी उल्लेसित भएर त्यस स्थलको अर्को महिलालाई उनले मलाई औँल्याइन्। "उहाँ हाम्रो स्वास्थ्य बिकासको निर्देशक

हुनुहुन्छ र उहाँले अवकाश लिँदै हुनुहुन्छ" भनेर भनिन्। होलब्रुक अमेरिकाको मरुभूमि राज्य आरिजोनामा छ भनेर मलाई भनिन्। "कहाँ समुद्रको छेउमा बसेको मान्छे कहाँ मरुभूमिमा आउने" भन्ने मेरो दिमागमै चढेन।

मेरो श्रीमान र म पानीदेखि हुरुक्कै हुन्थ्यौं। जहाँ गएपनि हुन्छ तर आरिजोनामा सर्ने कुरो त हाम्रो मनले नै मानेको थिएन। तर हामी प्रार्थनाचाहिँ गर्दै रह्यौं। छ महिना बित्यो। एक दिन हाम्रो एक जना साथीले एउटा खबर सुनायो। टेनस्सी राज्यमा नै रहेको साउथरन एडभेन्टिस्ट विश्वविद्यालयमा सामाजिक सेवा गर्न काम सिकाउने विभागमा एक जना अध्यापक चाहेको हामीले त्यस साथीबाट थाहा पायौं। बरु त्यहाँ सर्न हामी सपना देख्न थाल्यौं।

टेक्सासको सान आन्टोनियोमा हुने सन २०१५को जनरल कन्फरेन्सको साधारण सभामा भाग लिन अन्तिम निर्णय गरे। जब उनी त्यहाँ थिए तब उनले टाढाबाट घोडाको रौं प्रयोग गरेर भाँडौँकुँडा बनाउँदै गरेको प्रदर्शनी स्थल देखे। तुरन्तै उनी त्यस स्थलमा गए जुन होलब्रुक स्कूलको थियो। त्यहाँ एक जना महिलाले लौरनले लाइरहेको बिल्ला देखिन्। त्यसमा लेखिएको थियो, "एलसिएडब्ल्यु" अर्थात् "LCSW." "त्यसको अर्थ तपाईं लाइसेन्स पाउनुभएको चिकित्सक हुनुहुन्छ भनेर देखाउँछ कि," उनले सोधिन्। "त्यसको अर्थ परामर्स दिने इजाजत भएको सामाजिक कार्यकर्ता हो," लौरनले भने। "हामीलाई त तपाईं जस्तो मानिस चाहिएको छ," त्यस महिलाले उत्तेजित भएर बोलिन्। लौरन के गरूँकेगरूँ भएर त्यहाँबाट भाग्न खोजे तर त्यस महिलाले उनको श्रीमतीको काम सोधिन्। उनी फ्लोरिडा अस्पतालको स्वास्थ्य बिकाश कार्यालयमा काम गर्छिन् भनेर उनले सुनाए। "ए, हामीलाई त्यस्तो व्यक्तिको पनि आवश्यक भएको छ," भनेर उनले सुनाइन्। त्यसैला त्यस महिलाले आफ्नो श्रीमानलाई बोलाइन् जो त्यस होलब्रुक स्कूलको प्रिन्सिपल थिए।

पछि के के भयो भनेर मैले मेरो श्रीमानलाई सोधें। "के के भयो के के भयो," भनेर उनले जवाफ दिए। केही हप्तापछि हाम्रो छुट्टीको अन्त्यतिर होलब्रुकमा जान निर्णय गर्नुभयो। त्यहाँ पुग्नुभन्दा अघि लौरनले साउथरन एडभेन्टिस्ट विश्वविद्यालयमा काम गर्न निम्तो पाए। खास गरेर उनले त्यहाँ कामै त पाएको थिएन। हाम्रो दिमागमा भाँडभैलो नै चढ्यो। परमेश्वरले हामीलाई कहाँ जानुभन्नुहुन्छ हामी जानेकि नजाने स्थितिमा उहाँले परिक्षा गरिरहेको मैले महसुस गरेँ।

जब हामी होलब्रुकमा आइपुग्यौं त्यहाँ लोरेन र मैले नौघन्टाभन्दा पनि बेसी त्यस स्कूलको कर्मचारीहरूसँग कुराकानी गर्नुभयो। त्यस स्कूलको लक्ष्य के हो भनेर हामीले सोध्यौं। आदिवासी अमेरिकनका छोराछोरीहरूलाई सिकाउने र परमेश्वरमा अघि बढाउने लक्ष्यहरू तिनीहरूको भएको हामीले थाहा पायौं। त्यहाँको कर्मचारीले यस्तो सल्लाहकारको आवश्यकता भएको सपना देखेका थिए। त्यस स्कूलमा कतिपय विद्यार्थीहरू घरेलुहिंसाले ओगटेको र लागुपदार्थ कुलतमा लाग्ने घरहरूबाट आउँथे। ती विद्यार्थीहरू अनेकौं तनाव र मानसिक रोगहरूले पिडित थिए। तिनीहरूलाई सरसल्लाह दिन, सान्त्वना दिन र ती पीडितहरूलाई उकास्न चौविसै घन्टा खट्न सक्ने व्यक्तिको आवश्यक भएको त्यस स्कूलको कर्मचारीहरूले हामीलाई सुनाए। त्यस रात जब म सुत्न खोजें तब निन्द्रा नै लागेन। विहान झिमिकै भएपछि जब मैले आँखा उघारें तब मेरो दिमागमा अनेकौं सोचहरू दगुरादगुर गर्न थाले। होलब्रुकमा काम गर्न पाए त रमाइलो नै हुन्थ्यो होला जस्ता सोचहरू पनि मेरो दिमागमा दगुर्न थाले। मेरो ओछ्यानबाट म उठेपछि त्यस कोठाको दरामा रहेको केही पुस्तकहरू देखें। त्यहाँ मलाई थाहा भएको एउटा किताब देखें। मेरो झोलामा हात राखेर हेर्दा त्यही पुस्तक मेरो झोलामा भएको भेट्टाएँ। त्यो पुस्तक जनरल कन्फरेन्स सेसनमा लौरनले पाएका थिए र होलब्रुकमा आउनुभन्दा अघि त्यो किताब मेरो झोलामा मैले राखेको थिएँ। त्यो पुस्तकको लेखक डन माक्लफ्रेटी थियो। त्यस पुस्तकको शिर्षक थियो, "पछ्याउनु: जुनसुकै समयमा, जहाँभएतापनि र जुनसुकै मोल चुकाउनुपरेतापनि।" त्यसैबेला मलाई यो महसुस भयो कि परमेश्वरले नै होलब्रुक स्कूलमा आउन बोलाइरहनुभएको छ। त्यही आभास परमेश्वरले लौरनको दिमागमा पनि राखिदिउन् भनि मैले प्रार्थना गरें। प्रार्थना गर्दै म पर्खें।

हाम्रो छुट्टीसकेर हामी फ्लोरिडामा फर्क्यौं। घर आइपुगेको केही दिनपछि मलाई चकित पार्ने गरेर लौरनले सुनाए, "हामी होलब्रुकमा सरेको परमेश्वर चाहनुहुन्छ भन्ने मलाई महसुस भएको छ।" त्यस रात हामीले हाम्रा व्यक्तिगत विवरणहरू होलब्रुकमा पेश गर्नुभयो र त्यस स्कूलबाट जवाफ आउनुभन्दा अघि नै हामीले सरसामानहरू पोको पार्न थाल्यौं। दुई हप्तापछि त्यस स्कूलमा काम गर्न आउने निम्तो हामीले पायौं। होलब्रुकसम्म हामीले परमेश्वरको अगुवाइमा चलन पाएकोमा हामीलाई धेरै खुशी लागिरहेको छ।